

In december kwamen de cursisten van de **snoeicursus hoogstamboomgaarden** (van het Regionaal Landschap Haspengouw en Voeren) naar de boomgaard op de Moffert. Een 20-tal deelnemers zag de theorielessen in praktijk omgezet door een deskundige leerkracht van de Nationale Boomgaardenstichting. De boomgaard werd indertijd geplant door Fred de Warrimont, en we hopen dat we de bomen in goede conditie kunnen houden ter ere van Fred. Wie graag zijn/haar experti-

se wil delen met de Natuurpunt-vrijwilligers en/of met deze cursisten op een gezamenlijke snoeidag, mag contact opnemen met Rik of Liselotte via altenbroek@natuurpunt.be

De **verharding van de weg over de Schoppermerhei** is een feit. In een eerder Blaedsje konden jullie lezen waarom Natuurpunt daar geen voorstander van was. We kregen ondertussen al van meerdere wandelaars te horen dat ze niet blij zijn met de verharding, bijvoorbeeld omdat ze geregeld opzij moeten springen voor (te) snelle fietsers die het pad al hebben ontdekt. We kunnen nu enkel nog hopen dat er voldoende handhaving zal zijn om een toevloed aan gemotoriseerd verkeer tegen te gaan. Dat is ook gevaarlijk voor de fauna (bijvoorbeeld zonnende hagedissen en hazelwormen, of overstekend wild) en verstoort de rust in het (erkend stilte!)gebied.

Liselotte Bollen

We kregen enkele uitnodigingen voor de 'struinwandeling' van 18 december terug als *undeliverable*; we hadden die via e-mail naar alle leden van Natuurpunt Voeren gestuurd. Wie geen uitnodiging heeft gekregen, kan dat laten weten aan altenbroek@natuurpunt.be.

De stille jacht

Paddenstoelen zijn ware grootmeesters in de kunst van de camouflage. Wandelend door het herfstbos dien je dan ook voorzichtig je voeten neer te zetten, om deze pareltjes niet te vertrappelen. Paddenstoelenjagers speuren met hun ingebouwde radar elk plekje op de bosbodem af, op zoek naar hun geliefde prooi. Daar, tussen de herfstblaadjes, een pracht van een eekhoortjesbrood. Verdorie, het is een eikenblad. Ja, ook tijdens 'de stille jacht' wordt er al eens gevloekt, want het is niet altijd prijs. Evers en zwammen zijn 'slimme' bewoners van onze bossen.

Maar paddenstoelen plukken, mag dat eigenlijk wel? Onze wetgeving verbiedt het plukken van paddenstoelen in openbare bossen, parken en domeinen, en zeker in beschermd natuurgebied of –reservaat dien je de handjes thuis te houden. Natuurbeheerders stellen regels op die het plukken, verstoren of beschadigen van planten en dieren verbieden, en dit in het belang van het ecosysteem. Alle organismen leven immers in nauwe relatie met elkaar, en bieden elkaar de nodige ontwikkelingsmogelijkheden.

Het oogsten van paddenstoelen op beperkte schaal wordt door terreinbeheerders al eens oogluikend toegestaan, in zoverre dit het plukken voor eigen gebruik, en in kleine hoeveelheden, betreft. Dit kan omdat men paddenstoelen verzamelen vergelijkt met het plukken van bessen of fruit. Struiken en bomen blijven immers ook staan, net zoals de zwamvlok of schimmel in de bodem achterblijft na het plukken van het vruchtlichaam.

Een grotere vrees is echter dat de druk op het ecosysteem te groot wordt, als er te veel mensen op zoek gaan naar eetbare paddenstoelen. Op zoek naar hun gratis maaltijd zullen deze

'stille jagers' de paden verlaten, met als gevolg bodemverstoring, en dus ook verstoring van de schimmeligroei in de bosbodem.

Toch heeft Staatsbosbeheer in Nederland op 12 oktober 2013 beslist om het plukken voor eigen gebruik toe te staan. Jac. P. Thijssen, Nederlands onderwijzer, natuurbeschermer en schrijver van de alom bekende Verkade-albums, zou indertijd ten zeerste verheugd geweest zijn met deze beslissing, want met spijt in het hart zag hij elke herfst weer massa's zwammen weggroten in bossen en weiden. In een publicatie over paddenstoelen schreef hij ooit: 'Elke herfst gaan er duizenden tonnen vegetatieve biefstuk verloren in onze bossen.'

Toch enkele belangrijke bemerkingen voor de verzamelaars van deze 'armeluisbiefstuk', zoals de paddenstoel ook wel eens genoemd wordt. Laat jonge en oude vruchtlichamen zeker met rust. Jonge zwammen hebben sowieso weinig of geen smaak, en kregen nog niet de kans om sporen te vormen. Oude vruchtlichamen daarentegen hebben hun smaakhoogtepunt al overschreden, en zitten barstensvol sporen, klaar ter verspreiding, om voor het nageslacht te zorgen. Oudere paddenstoelen zijn tevens een veilige thuishaven voor heel wat insectenlarven en andere organismen, die zich bijzonder goed aangepast hebben om hun kortlevende 'habitat' ten volle te benutten. Zij vinden er bescherming en voeding, en een te drieste pluk zou het leven van deze ongewervelden drastisch kunnen verstoren. En zeg nu zelf, een bewende wriemelende wormen op je werktafel in de keuken... appetijtelijk is toch wat anders.

Jos Tuerlinckx